

Bevándorlók Afrika délkeleti végér?l

2024 szeptember 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Özönlenek a migránsok Franciaországba, az útjuk mentén háborús zónák jönnek kétre.

A világ eléggé ismeretlen vidékére kalauzolom ma el a kedves olvasót… Ahonnan aztán egy ugrással Franciaországban termünk. Ahová nem csak Észak-Afrikából és a Közel-Keletr?l érkeznek tömegesen a

bevándorlók…

Mindjárt kiderül, hogy honnan, de gyorsan nézzük át a hátteret, hogy minden érthet?bb legyen. Franciaországnak számos gyarmata volt világszerte a XVI. századtól kezdve. A gyarmatosítás els? hullámában még Észak-Amerika jelent?s részét is birtokolták, de az ottani területeiket elvesztették, illetve eladták részben a spanyoloknak, részben a formálódó Egyesült Államoknak.

Algéria 1830-as elfoglalásával azonban egy újabb, immár tudatosan felépített kolonizáció indult el részükr?l. Az els? világháború el?estéjére Franciaországé volt a britek után a második legnagyobb gyarmatbirodalom. Egy szem dél-amerikai gyarmat és néhány karib-tengeri sziget, valamint a Közel-Keleten Szíria mellett a Csendes-óceán déli részén, illetve Indokínában is szereztek területeket. Ekkor vált francia protektorátussá Kambodzsa, Vietnám és Laosz egy része is.

Mai történetünk szempontjából azonban a franciák els? számú gyarmati terepe, Afrika az érdekes. De nem a köztudatban ismert Észak-Afrika, a Magrebnek nevezett összefügg? területtel Marokkótól kezdve Szenegálon, Elefántcsontparton, Kamerunon át egészen Gabonig és Kongóig. Voltak Franciaországnak további területei is Afrikában: Dzsibuti, Zanzibár, Madagaszkár… Aminek viszont még a nevét is valószín?leg kevesen ismerik, az

az 1975-ben függetlenné vált Comore-szigetek, Afrika harmadik legkisebb országa a Seychelles-szigetek, valamint a személyes kedvencem, Sao Tomé és Principe után.

A világ egyik legszegényebb országában az egy f?re jutó GDP 1500 dollár. Csak hogy perspektívába helyezzük: Magyarországon ez 18 ezer, Európa legszegényebb országában, Moldovában 4400 dollár. A függetlenség kikiáltása óta legalább húsz puccskísérlet zajlott a szigeteken. Egy részük sikeres, más részük nem, illetve nemegyszer fordult el?, hogy a hatalomból el?zött vezér próbált – id?nként sikerrel – visszatérni.

Például a francia titkosszolgálat által megbízott híres zsoldosvezér, Robert Denard segítségével. Élettörténete Rejt?-regényekbe ill?, 2011-ben film is készült róla. Többször volt börtönben, 2007-es halálakor is éppen felfüggesztett büntetés alatt állt. A legendás figura katolikusként kezdte, aztán betért a zsidó vallásra, majd áttért az iszlámra, végül újra katolikus lett. Hét felesége volt, néha egy id?ben több is. Tevékenykedett Kongóban, Angolában, Zimbabwében és Gabonban is, 1978 és 1989 között pedig a Comore-szigetek de facto vezet?je volt egy helyi bábelnökön, Ahmed Abdallahon keresztül.

De hol is vannak a Comore-szigetek? Afrika délkeleti partjainál, a kontinens szárazföldje és az el?bb már említett Madagaszkár között. Van a környéken még néhány sziget, például Afrika egyik legélhet?bb, leggazdagabb országa, Mauritius (ahol az egy f?re jutó GDP a tízezer dollárt is megközelíti!) És ott van a Mauritiustól körülbelül kétszáz kilométerre nyugatra fekv? francia külterület, Réunion szigete. Ennek még lesz jelent?sége…

De vissza a Comore-szigetekhez!

Az ország három nagyobb és néhány kisebb szigetb?l áll, utóbbiak mindegyike lakatlan. A teljes lélekszám csaknem 870 ezer f?. Legalábbis akik otthon vannak. De nézzük meg a negyedik szigetet. Ez a legkeletebbre, Madagaszkár irányába es? Mayotte. Amikor 1974-ben népszavazást tartottak a függetlenségr?l, Mayotte többsége nemmel szavazott. Azaz: úgy döntöttek, ?k továbbra is Franciaországhoz szeretnének tartozni.

A frissen kivívott önállóságukra büszke comore-iak emiatt nagy megvetéssel néztek rájuk. Még az ENSZ Biztonsági Tanácsa is próbált egy határozatot hozni, amely ennek ellenére comore-i fennhatóság alá helyezte volna Mayotte-ot is, de a tanácsban helyet foglaló Franciaország ezt megvétózta.

Nahát, egy nemzetközi szervezet, az ENSZ bele akart szólni más országok, illetve ezek lakosságának belügyeibe? Ki gondolta volna… Milyen szerencse, hogy ma már ilyesmi nem fordulhat el?!

Mayotte azóta is Franciaországhoz tartozik, egy ideig tengerentúli autonóm kollektívaként.

(Ennek rövidítése COM, azaz collectivité d’outre-mer.) 2011 óta azonban Franciaország teljes jogú, tengerentúli megyéje, újabb sorozatos népszavazásokat követ?en. Ezzel ugyanolyan státusba került, mint Dél-Amerikában Francia Guyana (ahonnan az ?rrakétákat szokták fell?ni), a Karib-tengeren Guadeloupe és Martinique, valamint a

közeli Réunion.

S mint Franciaország tengerentúli megyéje, Mayotte része az Európai Uniónak is. Ett?l persze ne gondoljuk, hogy bagettet, croissant-t vagy quiche lorraine-t reggeliznek elegáns, Loire-menti kastélyokra hajazó pompás épületekben, rekamiékon elnyúlva, vagy legalábbis kellemes polgári jólétben élnének a helyiek.

Mayotte gazdaságilag nem sokkal fejlettebb a Comore-szigeteknél, de a francia oktatási, társadalombiztosítási- és nyugdíjrendszer ott is érvényes, csakúgy, mint a politikai. Azaz Mayotte is küldhet képvisel?t – szám szerint kett?t – a francia Nemzetgy?lésbe

És szerintem már sejtik az olvasók, hogy mi történik…

A nagyon szegény Comore-szigetek lakossága mindenféle módon, leginkább lélekveszt? csónaktákolmányokon igyekszik átkelni az ország legkeletibb szigete, Anjouan és Mayotte közötti tengerszoroson. Becslések szerint évente 22–25 ezren indulnak neki. Hét- és ötvenezer közöttire teszik azok számát, akik vélhet?en odavesztek az elmúlt évtized során.

Az embercsempészek vállalják a tevékenységüket, s?t még a sajtónak is nemhogy nyilatkoznak, de kritizálják a francia hatóságokat, amiért rontják az ? bizniszüket azáltal, hogy adminisztratív eszközökkel nehezítik az állampolgárság megszerzését a Mayotte-ra érkez? bevándorlók számára. Akik jelenleg a sziget 310 ezres lakosságának csaknem felét teszik ki.

Egy út négy-ötszáz euróba kerül fejenként, ami a comore-i havi fizetés nagyjából ötszöröse. Egy-egy csónaknyi ember után pedig kétszáz eurót fizet a csempész a parti ?rségnek, hogy véletlenül épp ne vegyék észre, amikor kiköt. Havonta többször…

De szokott cigarettát és tehenet is csempészni. Egy tehén ugyan elég drága, tízezer euróba kerül importálni, de még mindig jóval olcsóbb, mintha valaki Mayotte-on venné meg a legális, francia tehenet. Merthogy az utóbbi már nem is baqara (ahogy arabul mondják, amit a Comore-szigetek lakosságának többsége beszél), hanem „vache”. És legyünk akkurátusak: la vache, merthogy a tehén a francia nyelvben is n?nem?, így a „la” nével?t kell használni el?tte. Minden f?név hím- vagy n?nem?, állatokra még érvényes ez a szabály a franciáknál, ami a bokszolókra már nem…

De mit csinál a kis sziget, Mayotte bennszülött lakossága a sok-sok comore-i bevándorlóval? (Akik egyébként pont olyan etnikumúak, mint ?k.) Hát, els? körben tüntettek ellenük. És követelték, hogy a francia kormány csináljon valamit.

Aztán egyre inkább saját kezükbe vették a dolgokat. És elkezdtek fizikai er?szakot is alkalmazni velük szemben.

Mayotte szép lassan háborús övezetté vált. Ahová tíz-tizenöt évvel ezel?tt még kite-szörfözni jártak a tehet?s franciák – elvégre ne feledjük, ha nem is karib-tengeri szépség?, de egy kellemes, szubtrópusi szigetr?l beszélünk –, ott ma riválisbandák machetékkel felfegyverkezve vadásznak egymásra. Konkrétan polgárháborús állapotok uralkodnak.

A francia hadsereg ugyan megjelent egy viszonylag nagyobb létszámmal a szigeten, de ahhoz nem elég naggyal, hogy sikerüljön rendet teremteni. Úgyhogy feladták.

Mayotte szigetén ?slakosok, korábbi bevándorlók és friss bevándorlók vívnak harcot egymással a nyílt utcán. Közben a n?k meg szülnek, mintha nem lenne holnap. Vagyis mintha ez lenne számukra az egyetlen lehet?ség a holnapra, a jöv?re. És mindent meg is kockáztatnak érte.

Mert mi történik? Nagyon sok comore-i n? a terhesség utolsó napjaiban vállalkozik az átkelésre, hogy aztán Mayotte-on, azaz effektíve Franciaországban szülhesse meg a gyerekét. A kórházak bár többé-kevésbé francia felszereltségi szint?ek, de a kapacitásuk természetesen nem bírja ezt a nyomást, úgyhogy nemcsak várótermekben, de már padokon, parkokban is szülnek a Mayotte-ra „menekült” comore-i n?k.

Akiknek a gyereke – mivel ott született – automatikusan francia állampolgár lesz. Utána jön a családegyesítés, átjön az apa is, és el?bb-utóbb mindannyian megkapják a francia állampolgárságot. Ami persze csak félsiker, hiszen az élet Mayotte-on sem fenékig tejföl. De kinyílt egy új lehet?ség!

Át lehet menni Réunionra, ahová ugyan Madagaszkáron keresztül vezet az út, vagy meg kell kerülni a – nem kicsi – szigetet. De idejük van, hiszen immár francia állampolgárok.

Réunionon viszont már valóban kolbászból van a kerítés. Legalábbis Mayotte-hoz és a Comore-szigetekhez képest mindenképp. Réunion ugyanis 1946 óta Franciaország tengerentúli megyéje, katonai támaszpontot is üzemeltetnek rajta, így fejlettségben, életszínvonalban ha nem is az anyaországgal egyenl?, de sokkal közelebb van hozzá, mint bármilyen más hely Afrikában.

Ám még Réunion sem a végállomás. Innen már b?séges számban mennek közvetlen repül?járatok magába Franciaországba.

És a comore-iak nagy része oda igyekszik. Azon belül is Marseille-be, amelynek 850 ezer körüli lakosának tíz százaléka comore-i bevándorló hátter?. Kétszer annyi comore-i él ma itt, mint a Comore-szigetek f?városában, Moroniban!

Kiépült tehát egy migrációs útvonal, amelyen keresztül ha nem is észak-afrikai mennyiségben, de folyamatosan érkeznek a bevándorlók Franciaországba, az útjuk mentén pedig háborús zónák jönnek létre. Mondjuk, igazából az úticéljuk végén is, ha Marseille-t nézzük,

de az ottani siralmas állapotokról a nyolcvan-kilencvenezer comore-i mellett a 150 ezer algériai is gondoskodik. És ezekr?l a dolgokról a hírekben sosem hallunk. Mondván, hogy f?leg a mayotte-iak és a franciák problémája. De a problémák közvetve egész Európát érintik. Ezért kell róluk beszélni.

Jeszenszky Zsolt - www.magyarnemzet.hu



Ajánló